

El punt de vista

LA DRETA A L'ATAC

Alguns mitjans han utilitzat l'«estil COPE» en la cobertura de la Universitat Progressista d'Estiu

VICENC
Navarro*

Durant la Segona República, el moviment obrer va establir al llarg del territori espanyol, incloent-hi Catalunya, les Universitats Populars, que eren llocs de trobada entre aquest moviment i el món acadèmic i cultural, on es debatien els temes que interessaven a la classe treballadora.

Inspirats per aquella experiència, joves del moviment sindical i dels moviments socials progressistes, amb persones grans que van lluitar contra la dictadura, es van reunir fa tres anys amb professors universitaris i gent del món de la cultura per establir una universitat popular que van anomenar la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya (UPEC). Aquell any es van analitzar molts temes. Dos, no obstant, van tenir un interès especial. Un va ser la recuperació de la història del moviment obrer i dels moviments socials progressistes, reprimida i silenciada durant anys de governs conservadors. En una d'aquelles sessions, el jutge **Juan Guzmán** (magistrat xilè responsable de portar el general **Pinochet** als tribunals) i el fiscal **Hugo Cañón** (que va portar també colpeistes argentins als tribu-

nals) van denunciar la immunitat que han tingut els violadors dels drets humans durant la dictadura franquista. El fiscal espanyol **Carlos Jiménez Villarejo** va mostrar com la llei d'amnistia (considerada per un altre ponent, el magistrat del Tribunal Suprem **José Antonio Martín Pallín**, com a inconstitucional) ha protegit els perpetradors del que ell va definir com un genocidi (gairebé 200.000 assassinats polítics en només cinc anys).

UN ALTRE TEMA que va despertar un gran interès va ser l'avaluació del tripartit. Consellers van donar compte a la societat civil del que van fer. La UPEC pensa repetir en el futur aquestes sessions independentment del color polític del Govern. En aquestes sessions, representants de la societat civil van comentar la tasca de l'Executiu. Per exemple, la presentació de la consellera de Salut **Marina Geli** va ser comentada per representants de l'associació d'usuaris del sistema públic sanitari, dels sindicats, del món empresarial hospitalari tant públic com privat, i dels municipis, entre altres. D'aquesta manera, cada conseller va ser avaluat per les associacions del sector corresponent. Van ser sessions vives, en les quals va dominar la crítica. La màxima crítica, no obstant, va ser als mitjans públics de la Generalitat, com Televisió de Catalunya i Catalunya Ràdio, per haver mantingut (amb

comptades excepcions) un continuisme conservador heretat del Govern anterior, insensible a la cobertura mediàtica dels enormes problemes socials de les classes populars de Catalunya. Com era previsible, aquests mitjans van ignorar la UPEC, malgrat el seu èxit.

Els que no van passar per alt aquelles jornades van ser articulistes de dretes que tenen una gran visibilitat mediàtica al nostre país. En un clar estil *COPE*, aquests articulistes van mostrar una enorme agressivitat i van definir la UPEC com a «ridícula», «esperpèntica», «antiquada» i altres termes igualment hos-

S'ha acusat la UPEC d'estar al servei del tripartit, obviant el seu vessant crític

tils. Un dels casos més representatius va ser un article publicat en un important rotatiu de Catalunya que, amb la manipulació de la notícia i amb la falta a la veritat que caracteritza els seus escrits, va indicar que els pocs assistents a la UPEC eren «pensionistes rojos», i va acabar afirmant ja en el segon dia de les jornades (sense pràcticament haver assistit a les sessions) que la UPEC havia fracassat, presentant les jornades com a propaganda del Govern tripartit (sense tenir en compte les crítiques que es van fer al tripartit, també en l'última sessió, on van parlar els sindicats CCOO i UGT i els

moviments socials progressistes). El rotatiu va considerar que érem un mer apèndix del Govern, i va assenyalar una subvenció com a prova d'això.

En realitat, el projecte UPEC va antecedir el tripartit, i la citada subvenció va ser sis vegades menor que la rebuda per la Universitat Catalana d'Estiu, que l'articulista sembla preferir i amb la qual assumeix erròniament que estàvem competint. L'articulista va evitar donar aquestes dades. Pel que fa a «pensionistes rojos», la UPEC va estar orgullosa de comptar entre els seus assistents amb persones que van donar el millor de la seva vida perquè aquests articulistes poguessin avui escriure lliurement, fins i tot encara que fos per insultar-los. La majoria d'assistents, 1.520, van ser joves.

UN ALTRE articulista del mateix diari, que va arribar fins i tot als insults personals, va ser l'ultraliberal titular d'un mitjà, que setmanalment escriu una columna en què l'insult és la característica definitiva d'un discurs que encanta a les dretes catalanes que el promocionen. Seria important que els mitjans d'informació i persuasió conservadors catalans desencoratessin l'insult a les seves pàgines, que dificulti el debat en una societat democràtica. ■

*Rector de les Jornades per la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya